СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 222. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, вівторок, 12-го листопаду 1946. No. 222. NEW YORK and JERSEY CITY, Tuesday, November 12, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ПРЕЗИДЕНТ У ПРОВОДІ В ПОМИНКАХ У ДНІ ПРИМИРЯ

Серед змагань до втримання мира після Другої Світової Війни ціла країна відсвяткувала День Примиря в понеділок 11 листопаду поминками в честь героїв, які впали в Першій Світовій Війні. Президент Труман, після покінчення пресової конференції в годині 10 ранку, удався з великим почотом військових та цивільних достойників на гріб Невідомого Вояка на цвинтарі Арлінгтон під Вашингтоном. Складаючи вінець на гробі, президент виголосив коротку промову, якої зміст передають радіо-стації.

ЗНЕСЕННЯ КОНТРОЛІ ЦІН І ІНШИХ ЕКОНОМІЧНИХ ОБМЕЖЕНЬ.

З днем 11 листопаду станула наша країна знову на засадах свобідної економії, бо президент Труман, на основі своїх воєнних повновластей, зніс контролю цін у неділю 10 листопаду. Під контролею остався лише цукор і риж, а також і комірне. Деякі газети привітали цей крок як заповідь управильнення цін на підставі „природних прав", тобто подажу і запотребування. Підприємці привітали цей крок як поворот до передвоєнної системи свобідного виробництва і торгівлі без контролі уряду. Вони теж того погляду, що підвишка цін буде лише хвилево, а опісля ціни найдуть на своє. Знесення обмежень в економії приписують вислідові виборів попереднього тижня, коли то републиканці здобули більшість у конгресі. Републиканці вставили у свою передвиборчу програму домагання знесення господарських обмежень, тому президент приноровився до волі більшості після виборів.

ВТРАТИ КОМІТЕТУ [illegible]ЧНОЇ АКЦІЇ.

Комітет Політичної Акції з Конгресу Промислових Організацій потерпів важкі втрати при останніх виборах. Хоч цей комітет не є речником якоїсь партії, то він впливав на обі великі політичні партії, щоб вони вибрали до конгресу й легіслатив прихильників робітничої справи, а при цім поборював кандидатів, які не були приємливі для нього. На 318 кандидатів до палати репрезентантів, підтримуваних комітетом, лише 73 віднесли перемогу, а інші вийшли проти його волі. При виборах до сенату перемогли лише пять сенаторів за підтримкою комітету, а 21 сенаторів вийшли проти його волі.

ГЕНЕРАЛ АЙЗЕНГАВЕР ПІДЕ У ВІДСТАВКУ.

Начальник Головної Булави генерал Двайт Д. Айзенгавер має піти у відставку „так швидко, як це лише вдасться лагідно перевести". Таке заповідає тижневик Армі Таймс, видаваний як приватне підприємство, покликуючися на достовірні джерела. Як причину його наміреної резигнації подають, що Айзенгавер невдоволений зі становища Білого Дому в справі видатків на утримання армії. Досі у Білому Домі не заявилися отверто, яку суму думають призначити на втримання армії в найближчому році. Як наслідника на місце Айзенгавера згадують ген. Омара Бредлія, теперішнього Адміністратора Ветеранів.

КВИЛ ГРОЗИТЬ СТРАЙКОМ У НЮЙОРСЬКИХ СОБВЕЯХ.

Майкл Дж. Квил, предсідник Юнії Транспортових Робітників Америки, приналежної до Конгресу Промислових Організацій, загрозив викликанням страйку робітників у цілому перевозовому русі в Ню Йорку. Страйк має на цілі приневолити міську раду заплатити службовикам підвишку платні від 1 липня, в додатку до підвишки, яка входить в життя з днем 1 листопаду. Голосування в юнії над страйком відбудеться в середу 13 листопаду.

„ВІКОННІ ГАЗЕТИ" У РОЧЕСТЕРІ.

У місті Рочестер, у стейті Ню Йорку, застрайкували складачі в друкарнях двох місцевих щоденників, внаслідок чого газети перестали виходити. Щоб зарадити недостачі, видавці відфотографували деякі новинки на одній сторінці і дали порозвішувати аркуші на вікнах у таких крамницях, де звичайно продають газети. Товпи народу читали ввесь день „Віконні Газети", не зважаючи на дощ. Газетярський страйк має поширитися теж на сусідні міста.

КАТОЛИКИ ЗА ЦІЛКОВИТЕ ЗРІВНАННЯ НІГРІВ.

Нешенел Кетолик Велфер Конференс у Вашингтоні видала брошуру з домаганням, щоб ніграм признати цілковите зрівнання з різними іншими групами громадян у кожній ділянці життя. Вістря критики в брошурі звернене проти виключення нігерських редакторів з пресової галерії сенату й палати репрезентантів у Вашингтоні.

Важливі наради Українського Конгресового Комітету Америки

Дня 7-го листопада відбулися в Ню Йорку важливі наради поширеного Українського Конгресового Комітету, в яких взяли участь теж приявні в Ню Йорку представники Комітету Українців Канади, його голова о. д-р Василь Кушнір та заступник голови інж. Володимир Коссар. Крім членів Екзекутиви Комітету, політичної комісії та представників КУК, на засіданні були приявні теж кооптовані члени Комітету: п-ні Олена Лотоцька, д-р Лонгин Цегельський, і п. Олександер Яремко. Підчас нарад головаКонгресового Комітету ред. Степан Шумейко здав звіт зі своєї місії до Парижа у звязку з нарадами Мирової Конференції та поділився своїми враженнями, підкреслюючи ідейність та відданість українській справі європейської еміграції. В дальшому обговорено справу акції Комітету у звязку зі Загальним Зібранням О.Д. та вибрано в тій ціли окрему делегацію на чолі з ред. С. Шумейком і до якої входять: секр. Д. Галичин, проф. Добрянський, ред. Катамай, п-ні Лотоцька, секр. Рогач, д-р Мишуга, д-р Цегельський і проф. Чубатий. Вирішено відбути в найближчих днях ще окремі спільні наради з представниками Комітету Українців Канади в справі правно-оборонної та допомогової акції для українських скитальців.

КОМІСІЯ АТОМОВОЇ СИЛИ ПІДГОТОВЛЯЄ ОПРИЛЮДНЕННЯ СВОГО СТАНОВИЩА.

Американська Комісія Атомової Енергії працює спокійно над вирішенням питання, як перевести контролю атомової сили в цілому світі. Зогляду, що Совети займають непримириме становище до справжньої контролі, американська комісія шукає способу, щоб приневолити советських представників в Організації Обєднаних Держав сказати своє кінцеве слово. Досішні змагання Злучених Держав довели до цього, що остаточно советський делегат Андрій Ґромико сказав отверто, що Совети годяться на те, щоб різні державні уряди самі контролювали виріб атомових бомб у своїх державах і повідомляли про це О.О.Д. Браття Алсопи, вашинґтонські кореспонденти газети Ню Йорк Геральд Трибюн, твердять, що американська комісія не буде дальше потурати проволоці советських делегатів, а оприлюднить план, який спонукає цих делегатів сказати рішальне слово, чи вони годяться на світову контролю, чи ні.

Виступ пані Рузвелт в Обєднаних Державах в обороні скитальців

На засіданні соціяльного, гуманітарного і культурного комітету Загального Зібрання О.Д. дня 8-го листопада п-ні Рузвелт знова виступила в обороні скитальців в Европі, гостро критикуючи становище в цій справі Советського Союзу. Відповідаючи на попередній виступ соетського представника Вишинського, п-і Рузвелт признавала Советам право опозиції, але рівночасно підкреслила розбіжності між демократіями і Советським Союзом. Вона опрокидувала всі советські обвинувачення проти скитальців, виступила проти їх примусової репатріяції та домагалася створення такої міжнародної організації для скитальців, що була б виразом західного демократичного духа та гідним представником Обєднаних Держав. Советський Союз та його сателіти були єдиною опозицією в нарадах над справами скитальців. Цим же справам, як теж виступові п-ні Рузвелт, Ню Йорк Таймс з 11-го листопада присвячує одну зі своїх редакційних статтей. В ній м і., читаємо: Підчас дебат над конституцією Міжнародної Скитальської Організації (IPO), яка мала б дбати про приблизно 1,200,000 скитальців, які ще в Европі залишаються та які не хотять вертатися до своїх країн, Росія знова вивигає, що в цій справі вона співпрацюватиме тільки по своїй власній лінії. Діставши вже численні концесії в початковому проекті конституції, вона зараз змагає до повної ревізії, щоб досягнути свою ціль, яка є зовсім проста: видати скитальців в руки тих, від яких вони втікли. Причина цих домагань ясна, бо майже всі скитальці опинились на скитанні власне з опозиції до тоталіторної советської системи. Советський Союз намагається тепер при допомозі Обєднаних Держав зліквідувати тих людей, як „фашистів" та „воєнних злочинців". Ню Йорк Таймс з вдовіллям стверджує, що проти советських домагань виступили всі інші народи та що цю опозицію очолює ніхто інший тільки п-ні Рузвелт, якій ніхто не може закинути ані протикомуністичного, ані протиросійського наставленя.

КОМУНІСТИ ЗДОБУЛИ У ФРАНЦУЗЬКИХ ВИБОРАХ НАЙБІЛЬШЕ МАНДАТІВ.

В неділю, дня 10-го листопада, відбулися у Франції вибори до парламенту вже на підставі нової конституції. Перші обчислення приблизно двох-третіх голосів виказують, що комуністи здобули 166 мандатів, популярні республиканці 157, соціялісти 90, ліва група 51, республиканська партія свободи 50 та інші 30. Підкреслюється теж поважні здобутки правих партій, що завдячується впливам бувшого президента ген. де Ґоля. Дальші внутрішні переміни у Франції, як теж зміни в уряді, які повстануть у звязку з вислідом виборів, залежатимуть від міжпартійних переговорів та угруповань. Новий французький парламент матиме багато людей, які досі ще були невідомі та не проявилися в політичному житті країни.

МОЖЛИВІСТЬ СОВЄТСЬКИХ УСТУПОК В СПРАВІ НІМЕЧЧИНИ.

Існують нові познаки, яких не заперечується офіціяльно теж збоку американського військового управління, що Советський Союз приготовляється поробити відповідні уступки в справі політичного та економічного обєднання Німеччини. Видвигається теж можливість, що Совети погодяться на ревізію західного польського кордону в заміну за вільну руку в Балканських державах та за резигнацію західних союзників з їх домагань вільної плавби по Дунаю.

ЧОТИРИ ПРЕДСТАВНИКИ ЧОТИРЬОХ ПОТУГ, ЩО ВИГОТОВЛЯЮТЬ МИРОВІ ДОГОВОРИ.—В готелі Волдорф Асторія в Ню Йорку відбувають наради Рада міністрів закордонних справ Чотирьох Потуг в справі мирових договорів. Зліва направо: Моріс Кув де Мурвіль, французький віце-міністер справ закордонних; Ернст Бевин, британський секретар справ закордонних; Вячеслав Молотов, міністер закордонних справ СССР; Джеймс Ф. Бирнс, секретар стейту Злучених Держав.

ПРОТИ РЕЛІГІЙНОГО І РАСОВОГО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Загальне Зібрання Обєднаних Держав дня 9-го листопада прийняло одноголосно через акламацію єгипетську пропозицію поставити на порядок нарад резолюцію, яка взивала б членів О. Д. поробити безпосередні заходи, щоб закінчити релігійні та расові переслідування і дискримінації. Польський представник застеріг собі право внести до резолюції свої „поправки". Він твердив, що „нові демократичні уряди в країнах центральної та східної Европи роблять все можливе, з метою протиставитися фашистським рухам". Підчас попередніх нарад над цею резолюцією проти неї виступали представники Советського Союзу, насамперед Дмитро Мануїльський. Але на пленарній сесії на запитання індійського представника „чи є тут яка держава-член, що було б за переслідуванням і дискримінацією?" — Мануїльський вже мовчав. Згадана резолюція матиме велике значення в дальшому нормуванні внутрішніх політичних відносин в поодиноких країнах.

БРИТАНСЬКИЙ ПРЕМІЄР ОСУДЖУЄ СОВЄТСЬКУ ПОЛІТИКУ.

Британський премієр Атлі, промовляючи на одному бенкеті в Лондоні дня 9-го листопада, гостро осудив советську міжнародну політику, насамперед їх обструктивну і пропагандивну тактику в Обєднаних Державах і заявив, що Велика Британія задержить свою військову силу. Якщо Організацію Обєднаних Держав будеться вживати за форум для дебат над ідеольогічними розбіжностями, то ясно, що вона заведе" — говорив премієр. Не називаючи Советського Союзу по імені, він гостро осудив та відкинув як безпідставні всі атаки та обвинувачення, які з того боку видвигається проти Англії.

ІСЛЯНДІЯ, ШВЕЦІЯ І АФҐАНІСТАН — НОВІ ЧЛЕНИ ОБЄДНАНИХ ДЕРЖАВ.

На пленарній сесії Зібрання Обєднаних Держав в Флошінґ Медов Парк дня 9-го листопада відбулося церемоніяльне введення до цеї організації трьох нових членів, що їх прийнято одноголосно. Новими членами світового парламенту є Ісляндія, Швеція і Афґаністан. В тимчасовому осідку О. Д. у Флошінґ Медов Парк тепер уже повіває на маштах не 51, але 54 прапорів.

ДРУГИЙ ТИЖДЕНЬ НАРАД „ВЕЛИКОЇ ЧВІРКИ".

Другий тиждень нарад міністрів закордонних справ Чотирьох Потуг мав початися в Волдорф-Асторія в понеділок 11-го листопада вже конкретним обговорюванням ухвалених Паризькою Конференцією мирових договорів. Першим з черги мав бути договір з Румунією. Передбачується дальші поважні труднощі в нарадах та підкреслюється, що Советський Союз в нічому не вважає себе зобовязаним ухвалами Мирової Конференції в Парижі.

„ВИБОРИ" В ЮГОСЛАВІЇ.

Дня 10-го листопада в Югославії відбулися вибори до „парламенту", при чому цілком повторено советську комедію з „95%". В Білгороді й інших містах „вибори" зачалися військовою „парадою" по вулицях, до виборів ставала тільки одна партія без опозиції і підчас виборів хто хотів міг цілий день танцювати по вулицях.

АКЦІЯ ПРОТИ СКИТАЛЬЦІВ В АВСТРІЇ.

З Відня повідомляють про важке положення воєнних втікачів в Австрії, не тільки з огляду на господарські труднощі країни, але насамперед з огляду на розшалілу комуністичну пропаганду проти скитальців. В Австрії перебуває понад пів міліона скитальців, більша частина яких не бажає вертатися до своїх країн.

ПАРТІЙНА БОРОТЬБА В ІТАЛІЇ.

Італійські ліві партії гостро осуджують праві та уряд за відкинення пропозиції Тіта в справі Трієсту. Вважається, що партійна боротьба під цим оглядом може довести до кризи в уряді. В неділю 10-го листопада відбулися в Італії міські вибори, що дало знова причину до масових демонстрацій. Самі вибори мали пройти без поважніших інцідентів.

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ "РАЙ" ДЛЯ СЕЛЯН.

Зі советської окупаційної зони Німеччини повідомляють, що там багато німецьких селян, які не могли вивязатися з визначеним їм советськими властями зобовязань, воліли залишити свою землю і господарства та наймитися на працю до інших.

"ЗАВІШЕННЯ ЗБРОЇ" В КИТАЮ.

Голова китайського уряду маршал Чіянґ-Кайшек видав своїм військам наказ „припинити вогонь" в понеділок 11-го листопада, в навечеря зібрання Національної Асамблеї. Наказ обовязує на всіх фронтах і стріляти можна тільки „у власній обороні".

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays. Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18. N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

BUY YOUR EXTRA BONDS NOW!

„Обезпечіть свою будуччину! Купуйте свої додаткові бонди зараз!"

З таким кличем розпочала Державна Скарбниця у сам „День Примиря", 11 листопада нову кампанію продажі державних бондів. Ця кампанія триватиме до 7 грудня 1946.

Уже не раз і не два звертались ми до наших читачів у подібній справі. У военному часі мали ми кілька военних державних позичок. Остання була „Позичка Перемоги" Усі ці позички, як відомо, попирали ми усіми засобами і за це дістали навіть від уряду спеціяльне відзначення, як наш часопис поставлено вчасі одної з позичок в одному ряді з 50 часописами з цілої Америки, що особливо заслужились у такій акції.

Згадуючи за це хочемо рівночасно запитати тих що ішли тоді за нашими покликами: Чи сповняючи свій патріотичний і горожанський обовязок не зробили вони рівночасно й велике добро для себе і своєї родини? Чи заощаджений так гріш не вратувався і не приносить тепер процентів?

Правда, тоді, у военних часах назагал люди не думали про добру фінансову інвестицію, про проценти і зиски. Вони думали про своїх найдорожчих, що були в збройних силах, що були на різних фронтах, в Африці, Европі, Азії, на Пацифіку, чи деінде. Це вони були на першому місці, бо треба було грошей, щоби було защо зготовити і доставити начас военне знаряддя, харчі, одяг і т. п. Як Державна Скарбниця до нас зверталась і казала, що наші найдорожчі дають своє життя, а нам треба дати гроші, то це промовляло до нас більше ніж добра інвестиція і добрі проценти. Та тепер настали інші часи. Тому і Державна Скарбниця промовляє до нас уже іншими словами. Вона заставляє нас думати про нашу будуччину, про виховання дітей, як підростуть, про тяжчі часи, що можуть надійти, про хворобу чи інше нещастя. Ощадність є тим, що помагає нам обезпечити себе на такі випадки хоч до певної міри, а Щадничі Бонди Злучених Держав є тим засобом, щоможуть нам стати у цих випадках у пригоді.

Є ще інші важні причини, що заставляють уряд наклонювати нас до закупна державних бондів. Ще нема настільки товарів, що їх треба, та які американці могли б купувати без найменших труднощів, бо мають на це грошеві засоби. Тому купувати, що тільки вдасться, значить підносити ціни на товари, зменшувати вартість доляра, збільшати кошти життя. Значить погіршати життя собі та іншим, а в Америці звикли ми іти до ліпшого, а не до гіршого.

Отже, хочете гірше жити, не звертайте на це все уваги, але як змагаєте до ліпшого — купуйте Щадничі Державні Бонди замісць дорого платити за речі, без яких ще можете якийсь час обійтись.

Думаємо, що не так тяжко зрозуміти ту добру пораду, особливо тим, що на гріш тяжко працюють.

Щоб република не зазнала шкоди!

Із усіх післявиборчих міркувань і висновків найбільш замітним є домагання демократичного сенатора Дж. Вилйема Фулбрайта з Арканзо, щоб теперішній президент - демократ Гері Труман зрезигнував і на своє місце настановив президента, републиканця тому, що републиканці здобули більшість голосів в новому конгресі. Це настановлення можливе лише через такий збіг обставин, що тепер нема вибраного віцепрезидента, а за те є настановлений президентом секретар стейту, який став би президентом на випадок резигнації Трумана. Очевидно, що президент Труман мав би наперед іменувати якогось визначного републиканця секретарем стейту і аж опісля зрезигнувати в його користь. Отже це була б справа простої техніки, як думає сенатор Фулбрайт. З високих урядових кол появилася відповідь на таке домагання, що президент цього не зробить, одначе самий президент не сказав свого слова в цій справі.

Зогляду на це, що тут зачеплено кілька справ, звязаних з таким домаганням, преса й інші творці прилюдної опінії висказують тепер про це свої думки. Як пристало на країну, де прилюдна опінія є рішальною, треба цю справу насвітлити, щоб не прийшло до ще більшого хаосу у післявоєнній Америці.

У статтях, у яких вияснювано причини несподівано великої перемоги Републиканської Партії при виборах, згадувано між іншим теж недомагання самого президента Трумана в його закордонній політиці і надто велику дружбу Демократичної Партії з різними комунізуючими й радикальними групами, як з Комітетом Політичної Акції з Конгресу Промислових Організацій або так званою Американською Партією Праці. Критика зовсім доцільна і оправдана. Вона приведе до застанови відповідальні й партійні кола обох великих політичних партій і загалу населення. З неї може вийти якась користь на будуче.

Те, що президент Труман має свої особисті недомагання в політиці, є не лише його особистим недомаганням, але теж і недомаганням усієї американської системи, хоч яка вона назверх демократична. Правдою є, що сильніші характери вміють вибитися в нашому краю до проводу, а тоді вони не легко допускають інших сильніших кандидатів поруч себе. Таке сталося і при останніх виборах президента Френка Делано Рузвелта. Звісним є, що в передвиборчих переговорах у 1944 році великі шанси на становище віцепрезидента мав теперішній секретар стейту Джеймс Бирнс. Та „політика" вимагала, щоб на-становити такого кандидата, який нікому не наразився б, отже який був би приємливий для кожного. Комітет Політичної Акції, ця впливова „робітнича" організація, переперла кандидатом Герія Трумана. Про нього пише теперішній секретар внутрішніх відносин Дж. А. Круг в Амерікен Меґезін таке: „Президент Труман це скромна, не агресивна людина. Одначе його щирість є майже релігійна, а його відповідальність безмірна. Він нестружджений і такий чесно-думаючий, як сама Справедливість. Кожен, хто його знає, не сумнівається про те, що на нього можна рахувати; що він відважний, або що має глибоку віру в американський нарід".

З цього виходило б, що Труман вів політику згідно із засадами, на яких опирався його попередник, тобто през. Рузвелт, якого заступником був вибраний Труман, а не свою власну. Знов політика през. Рузвелта вимагала рахуватися з тою групою політиків, що створили так званий „Новий Розподіл" („Ню Діл") і намагати з різними радикальними елементами.

Крім цього засадниче недомагання є це, що за часів Рузвелта не було великої нагоди пізнати тайни високої політики, бо він уживав часто особистих приятелів для полагоджування важних справ, замісць високих урядовців, що властиво повинні б виконувати такі функції. Це зрештою не було звичаєм тільки самого Рузвелта, але ціхою майже усіх визначних політиків. Тому то так важко припадковим наступникам таких одиниць втриматися на висоті свого попередника.

Коли б так Труман назначив тепер якогось републиканця на становище президента, то цей новий президент мусів би вчитися тайн „високої політики" так само, як учився Труман. А до високої політики в Америці належить не лише заграничня політика серед таких небувалих відносин, які запанували після війни, але теж дбати про співпрацю з конгресом і іншими політичними групами, які виходять з волі партій. Крім цього самі партії це злипок різних груп, з різнородними цілями й інтересами. Коли їм не догодиш, вони почнуть „показувати свої роги" і спиняти працю уряду та президента. Це здавна звісна справа.

З цього заключення: План Фулбрайта це ніщо інше, як признання, що президент неспосібний правити великим краєм, як його партія є у меншості в конгресі. Якщо б так дійсно було, то таке признання захитало б повагою не особи, а становищем президента Злучених Держав, бо заграниця не знала б тоді, з ким саме рахуватися і хто веде американську політику. Коли б навіть прийшов новий президент, то він був би теж тимчасовим, в додатку ще й іменованим, а не вибраним. Крім того він теж не мав би досвіду у високій політиці і мусів би починати з цього, звідки починав Труман. Тому замісць думати про такі речі, краще відложити у цьому великому моменті особисті амбіції, та партійні інтереси і спекуляції й працювати обидвом головним партіям солідарно під звісним старо-римським закликом: „Щоб Република не зазнала шкоди!".

Страдальний народ

Страдальний народ — це поняття, що його дуже часто подибується власне на означення українського народу. „Собмерджд нейшен" — занурений народ — назвав свою книжку про Україну відомий американський публіцист Вилйем Генрі Чемберлин. „Світе тихий, краю милий, моя Україно, защо тебе сплюндрували, защо, мамо, гинеш" — писав про Україну найбільший її син Тарас Шевченко. Україна — страдальний народ, страдальна країна. Буває, що після довгих терпінь, збірних зусиль та героїчної боротьби цього народу прояснюється український небосклін, випростовує народ свою спину від невольничої важкої праці, лікують свої рани борці за свободу, але тоді вороги знова чорним гайворонням нападали на країну, знова шматували і плюндрували її, не залишаючи каменя на камені. А страдальний народ продовжує свою мозольну працю і героїчну боротьбу за життя, за правду, за волю.

Перед цим, що пережив і дальше переживає многострадальний український народ на своїй рідній землі, мусіло б збліднути всяке, навіть найстрашніше пекло. „В Києві, чи Харкові ви не пройдете одної вулиці, щоб не зустріти людини без ноги, чи без руки", пише американський кореспондент з України. Завіщо боровся і гинув український народ? Українські жінки, що обідрані і босі на большевицькій панщині пшеницю жали, звернулись до іншого американського кореспондента словами: „Перекажіть жінкам в Америці, що ми голодні, ми потребуємо хліба, бо з того, що жнемо, ми нічого не дістанемо". Навіщо трудиться український народ? З українських сіл довгими валками їдуть вози, на яких селяни везуть свій піт, свою кров, своє важко здобуте збіжжя, щоб виконати наказ всоїх чужих катів та викупитись від неминучої смерти з большевицького нагана, або від каторги на Сибірі. Віддавши своє збіжжя гнобителеві, українські селяни йдуть шукати і просити шматка хліба від тих своїх братів, яких „великий братній нарід" ще не цілком від хліба визволив. Ви йдете українським селом, а до вас простягається багато пар вихудлих діточих рученят, що тихо і сумно благають: „ми голодні, дайте нам хоч картоплину". Світе тихий, краю милий...

Американські українці, яким доля заощадила цих жахливих терпінь, не можуть цим своїм знедоленим братам навіть допомогти. Вони відгороджені від світа большевицькою залізною куртиною, а все, що американські українці туди на допомогу своїм братам послали б, пропаде у ненаситній пащі кривавого ката. Не на те він відбирає від українців остатню картоплину, щоб опісля допустити до них американську допомогу. Гнобителі українського народу, приїжджаючи до Ню Йорку на міжнародну конференцію, привезли зі собою кількадесять скринь найдорощого французького коняку, в самому Ню Йорку вони купують для себе міліонерські палати і на таку ціль, а не на допомогу голодним братам пішов би кожний доляр, пересланий в Совєтський Союз американськими українцями. Якщо відповідні міжнародні організації дали б американським українцям запевнення, що їхні гроші підуть справді на допомогу українському народові, якщо була б можність цю допомогу контролювати, то американські українці були б перші, що простягнули б допомічну руку своїм братам в Україні. В теперішніх обставинах це неможливе. Тому американські українці докладають тепер через своє політичне представництво усіх зусиль, щоб оборонити права українського народу, бо якщоб він ці права мав, то не тільки що сам допомоги не потребував би, але ще й іншим допомагав би, як це вже нераз було в історії.

Крім цього американські українці виявляють свої братні почування та свою солідарність зі страдальним українським народом допомагаючи тим, кому можна допомогти: українським скитальцям в Европі.

Вирвані военною завірюхою з рідної землі та розкинені лихою долею по чужині, сотні тисяч українських дітей, жінок і чоловіків переживатимуть оце вже другу „мирну" зиму в холодних скитальчих таборах. „З нас залишились ще тільки кістяки" — пише в листі до Зл. У. А. Д. Комітету один скиталець. „Нам серце розривається з болю, дивлячись, як наші діти в зарані свого життя вянуть на наших очах на сухоти, а ми в нічому не можемо їм допомогти" — пише українська мати зі скитальщини.

Наче у відповідь цим страдальним українським матерям на скитальщині, пише в листі до Комітету їх сестра в Америці, Марія Данилів: „Посилаю 10 долярів на допомогу скитальцям і два на поштові кошта. Нас тільки двоє старих людей і нездорових. Мій муж вже чотири роки не робить, але я, хоч хвора, постановила піти до роботи, щоб заробити на цю ціль, так нам дорогу, на допомогу нашим бідним скитальцям...". Чи можна б краще висловити свої найшляхетніші почування, чи може бути в світі щось краще від того благородного серця немічної жінки? Чи не є це найясніший промінь в цьому захмареному ненавистю, злобою і захланністю світі? Яке значення мають дикі вигуки всіляких комуністичних виродків, що не маючи можности впитись кровю цих людей, які вихопились зпід їхнього ножа, тепер горлають в світі, щоб їх вішати? „Ми горді, що маємо таку організацію, яка бажає обтерти сльозу з нашого найменшого брата на скитальщині" — пишуть в листі до Комітету Юрій і Оля Дида, пересилаючи рівночасно на його цілі 12 долярів. А український народ гордий, що має таких людей, що один одному завжди допоможе в біді. Хто читає ці листи, той набирає віри в людськість, в добро, в красу і насамперед віри в український народ. Страдальний, благородний народ.

Місяць листопад завжди був серед американських українців місяцем посилених складок на народні та добродійні цілі. Хай же ця традиція збережеться та ще скріпиться і в цьому році. Даймо фінансове попертя Українському Конгресовому Комітетові на оборону політичних прав українського народу. Памятаймо на сотні тисяч виснажених і голодних українських скитальців, що з тривогою дожидають чергової зими. Не даймо їм пропасти, рятуймо наших братів, висушім їхні сльози, допоможімо їм хто чим [illegible] що ми справді благородні люди.

НЕ ПІДЧИНИЛИСЬ МОСКОВСЬКОМУ ПАТРІЯРХОВІ.

Від 16—18 жовтня радив у Парижі собор Російської Православної Церкви в Франції й зах. Европі, скликаний архієп. Володимиром за благословінням константинопольського патріярха. На соборі обговорювано розпорядок московського патріярха з 9. серпня про підчинення російських, православних церков у західній Европі московському патріярхові. На соборі були три епископи, 52 священики і 53 світські представники. Рішено одноголосно бути далі під юрисдикцією константинопольського патріярха. Московський патріярх проголосив цей собор незаконним. Російський православний, нюйорський митрополит Теофіль привитав собор телеграмою як „тих, що стоять на сторожі правди і церковної свободи".

ВАСИЛЬ ПАЧОВСЬКИЙ

ЗА УКРАЇНУ

(Історична повість, оперта на подіях в Україні в 1664 році).

15)

А під горбом другий козак, схилений лицем до гетьмана, а красень такий, як марморна статуя — з пробитою груддю. Гетьман підігнав коня під горб і станув над ним — здрігнувся: це був один з тих, що були на раді у Саволші. Видався кращий по смерти, очі сповились повіками, вії зачорніли на білому обличчю, а рука ще стискала янчарку.

— Чи не живий? — подумав гетьман і скочив з коня — похилився над ним, кров застигла, жбурляючи з грудей, віддиху не було чути...

Виговський піднявся і кинув очима перед себе. — Боже, Сулимка! — крикнув.

На горбі лежав серед купи трупів полковник. Порубаний трьома разами шаблюкою через груди зі списом усадженим під грудьми глядів відчиненими очима з виразом завзяття на устах, трохи скривлених та заціплих з болю. Дивився на гетьмана, гей питав:

— І щож тепер? Пропало чи ні, гетьмане?!

Гетьман закрив очі, схилився до другого трупа, видер платинку з червоного жупана і накинув на лице.

— Згинув як козак — думав — хай йому китайка на очі, аби йому орли очей не клювали.

Якраз тоді надіхали козаки; бачучи гетьмана на узбічю від шляху схиленого над трупами остановились. Ця подія, що воєвода по козацькому звичаю криє очі китайкою козакові — діймала їм жалістю серце...

— Скачім із коней — крикнув Богунів сотник — як не похоронити, то бодай їм очі заслонити.

— Гей братця у дорогу! пізно, ніколи нам баритися, — крикнув гетьман через хвилю, вздірвши козаків своїх над трупами.

— Позволь, воєводо, хоч старшину китайкою повити. Дивись, як і скопана земля та посічена — саме десь на тім горбі старшина відбивалась у смертельному бою. Бач, хорунжий лежить!

Гетьман не противився — дума за думою била йому на голову, серце стискалося, не знав, що йому робити.

— Держак біля його зломаний — говорив сотник Гурко — а хоругви немає, хиба здерли ляхи.

— Куди його здерли, от платок там і сям, пошматували на кавалки — відгомонів Богунів сотник, показуючи пальцем — а гляньте під ним...

Козаки вийняли шматину червоної хоругви з під грудей хорунжого.

— Бравий хорунжий був, упав на хоругву, а не дав забрати гербу — славив Гурко.

— А яка славна хоругва була, золотом шита голова святого Михайла Архистратига — говорив Андрій Левенець — а звідси лев, дивіть, який лев!

— Голова лева лишилась, так і треба! Пождіть вражі сини, ще той лев підведеться на вас, іроди прокляті — скрикнув Богунів козак Лященко, що пристав до почоту гетьмана.

Гетьман німо дивився на їх роботу в задумі, аж прокинувся, вгледівши хоругву. Спізнав — це було його знамено.

— Візьміть — каже ніби то спокійно — та заховайте від неслави! Ти, Богунів левенче, заховай її, пошарпана вона як ваш полк, постріляна як ваш великий полковник — вона буде вам памяткою від мене!

— Пришиємо її, гетьмане, на нову хоругву нашу — відгомонів Іван Шульга, як на ляхів станемо!

Гетьман поклонився над трупом хорунжого з почестю і приказав стиха:

— Поховати його, ураз із полковником поховати, аби їх вовки сіроманці кістками не розтягали!

Козаки прогребли яму шаблюками і зложили обох в козацькім гробі.

— Та ще того красеня — докинув гетьман, показуючи на козака під горбом — аби не муріла краса від дощевого вітру...

Козаки сповнили приказ — накрили їм очі китайками з платків хоругви і засипали їх землею. Гетьман стояв, зложивши руки під груди...

— Тепер на коні хлопці, в дорогу! — гукнув, зараз і я за вами прискочу...

Козаки сіли на коней тай подалися ристю протолоченим широким шляхом поміж трупи до ліса, що розтягався під Рокітною. Небавом долетіла до задуманого гетьмана похоронна пісня воєнна:

Чорна ріля заорана,
І кулями засіяна,
Білим тілом зволочена,
І кровію сполочена —
Гей гей! і кровію сполочена!

Гетьман скочив на коня і мчався до козаків, що доспівали пісню під лісом.

— Співайте, братця, Перебійноса, бо чогось важко дуже — просив гетьман, доганяючи козаків — співайте братця боєвої...

Козаки загули боєвої: Ой не дивуйте добрії люди! Коні йшли повагом, а луна по лісі котилася — цілий ліс відгукувався грімкою піснею, наче кожде деревце гомоніло і співало з козаками. Гетьман їхав попереду підняв як напередовець похилену смутком голову, очі йому засвітили сльозами, серце заграло — стало йому лекше після довгого отупіння...

Небавом ліс став рідшати, гетьман дав знак — козаки замовкли. За лісом на горбі увиділи козаки місто Рокітну. Не місто — а розвалені руїни димили ще недавнім пожаром погорілі...

Перед містом зустрів гетьмана гонець Маховського з листом. Польський ватажко просив воєводу до Корсуня, покликуючись на лист короля — на военну раду стати, якби до щаду здавити бунти хлопства.

(Дальше буде).

Два роки існування "The Ukrainian Quarterly"

З осьтим випуском українсько-американського журналу "The Ukrainian Quarterly", що саме опустив друкарську пресу, оце видавництво закінчує другий рік свого існування. Вісім книжок, біля 8000 сторінок друку в двох томах-річниках принесло 62 статті, 35 рецензій книжок та кількадесять оглядів американської та британської преси. Статті по половині порушували теперішне політичне положення українського народу в Европі, по половині були присвячені обговоренні справ українського культурного життя. На теми історії українського народу було 10 статтей, літератури 8 статтей, української кульури 3 статті, філософії 2 статті, соціології 2 статті, вкінці три статті обговорювали життя американських українців. Друга половина статтей, біля 30, була присвячена обговоренню сучасного політичного життя українського народу в Европі.

Отсей величезний інформативний матеріял дістався за посередництвом Українського Квартальника до рук соток американців та британців.

Біля видавництва згуртувався вже поважний збір, 25 співробітників, в тім 8 неукраїнського походження, три статті походять вже зпід пера европейських українців. Український Квартальник виходить під фірмою Українського Конгресового Коімтету. Журнал редагує проф Микола Чубатий при помочи ред. Степана Шумейка з виімкою останньої книжки, що вийшла при помічній праці Володимира Душника.

Поміж американськими співробітниками стрічаємо імена визначних вчених та журналістів. Є там статті зпід пера проф. Кларенса Манінґа з колумбійського університету, журналісти Виліема Г. Чемберлина, професорів Джорджа Сімпсона та Ватсона Кірконела, обох з Канади, посла британського парляменту Рис Девіса,д -ра Кунді та Флойд Кейва з Сан Франсиско Стейт-каледжу.

Мимо згуртування поважного числа співробітників, бо понад два десятки, всеж таки число співробітників є замале. Тому 19 статтей, отже більше ніж четвертину, писав сам начальний редактор. Саме через брак потрібного числа співробітників трудно реалізувати намічений план поставлення квартальника ще на кращому рівні та зробити його ще більше інтересним.

Остання осьма книжка приносить такі статті: редакційну статтю „Дві України в обличчі Обєднаних Націй", статтю проф. Манінґа „Україна та Світова Криза", проф. К. Андрусишина з саскачеванського університету „Сковорода, Шукав Правдивої Людини", проф. М. Чубатого „Український Плян Організації Европи зперед 100 літ", дві статті В. Душника, „Україна — Дійсність чи Фікція" як теж „Росія та Українська Національна Революція 1917". Вкінці є стаття проф. Флойд Кейва зі Сан Франсиско „Апізерство Росії та Права Малих Народів" і д-ра Володимира Безушка: „Життя та Праця Джана Дюї в очах Заграничного Обсерватора".

Шість рецензій на книжки, що в якийсь спосіб заторкають справи українського народу та знамениі голоси американських та британських журналів про Україну кінчать оцей осьмий випуск.

Протягом двох років Український Конгресовий Комітет виконав великанську інформаційну працю, що своїм напів науковим характером буде мати вартість більше ніж щоденну, а річники Українського Квартальника будуть на постійне дуже серіозним джерелом інформації про Україну теперішну та минулу.

Український Квартальник розходився в числі понад 1000 примірників поміж найвизначнішими людьми Америки, Канади, Англії та британських доміній. Доходив він до рук американського сенатора, редактора, радієвого коментатора, як теж до десятків університетських та публичних бібліотек. Що Український Квартальник зробив новажну пайку своєї роботи в тих історичних часах, про це вже є нині незаперечені докази. Український Квартальник це одна з найповажніших праць американських українців, зокрема Конгресового Комітету в обороні поневоленого українського народу.

На це видавництво видав Конгресовий Комітет біля $12,000. Що ці гроші оплатилися та повернулися з процентом, це цілком певне. Маємо на думці зворот капіталу та відсотків в моральному розумінню, через виконану працю освідомлення американців та британців про справу України. Бо матеріяльна сторінка видавництва стоїть дуже лихо і це постійно загрожує існуванню самого видавництва.

Говорячи про матеріяльну сторінку квартальника тепер слово до американських українців, які мусять оце видавництво фінансувати, коли дальше англо-саський світ в ці критичні часи має діставати поважну інформацію про дійсну Україну, а не про цю фалшовану з Мануїльським у проводі.

Щоби корисно повнити свою працю поважне число примірників Українського Квартальника розсилалося даром. Річ природна, що ці дараві примірники мусять заплатити американські українці в двоякий спосіб: Мусять масово ширити квартальник збираючи передплати серед всіх своїх знакомих, або жертвувати постійно на цю ціль до рук Конгресового Комітету.

Перший спосіб підтримати це видавництво через масове збирання пренумерати на квартальник є вповні можливий до зреалізування. Український Квартальник це корисне джерело інформації про Україну не тільки для американців — провідних людей. Квартальник є теж знаменитим середником інформації про Україну для молодого американсько-українського покоління, наємо з досвіду, що де Квартальник дістався до рук американця українського роду, там він зискував собі великанське заінтересування. Біда тільки, що американська молодь українського роду на загал не знає того джерела інформації про країну батьків і з того джерела не користає як слід.

Тому є обовязком родичів чи кревних, яким залежить на цім, щоб їх діти чи кревні інтересувалися Україною та мали для неї сентимент, запренумерувати Український Квартальник для свого сина чи кузина, дочки чи кузинки. По наших більших та менших осередках повинні і мусять найтися апостоли тої справи та занятися збіркою пренумерат поміж своїми близькими. Колиб так найшлося поміж американськими українцями принайменше дві сотки апостолів ширення того джерела правди про Україну та коли подбав би, щоби кожен нам прислав по 10 пренумерат на Квартальник, то самим збиранням тих пренумерат вони матеріяльно поставили б Український Квартальник на ноги.

Найти 10 передплатників по $4 на рік, це хіба дуже легко. Своєю працею вони виконали б подвійну роботу — матеріяльно помогли б видавництву та пхнули б поміж тисячу молодих американських українців скарбницю інформації про минуле та теперішне української нації. Тому ми кличемо тих сто патріотів на фронт. Голоситься у добровольці Українського Квартальника та відразу ставайте до праці. Імена тих апостолів ширення правди про Україну будемо публікувати на сторінках української преси.

Пренумерата виносить $4 в рік, яку треба присилати на адресу:

"The Ukrainian Quarterly"
11 East 7th Street,
New York 3, N. Y.

Чеки слід виставляти на:
Ukrainian Congress Committee of America.

Американські українці! Ви нераз говорили, що нам треба інформувати американський світ про Україну. Саме це тепер робиться. Поможіть цьому ділу, що вступає вже в третій рік своєї важкої громадської служби.

М. Ч.

ДИВНІ НОВИНИ.

Нігер вибраний з білого дистрикту до асамблеї.

Перший нігер, якого вибрали білі люди своїм заступником у Ню Йорку, є Гарольд А. Стівенс. Він кандидував як демократ у 13 дистрикті стейтової асамблеї, де було ще чотири кандидати. У цьому дистрикті лежить резиденціяльна дільниця багатших людей, знана під іменем Вашингтон Гайтс. Переважаюча частина населення в окрузі це айришікатолики. Нігрів є там около 15,000, а для осягнення вимаганої більшости треба яких 18,000 голосів. Серед розбиття голосів між чотирьох кандидатів Стівенс дістав 10,488. Три його противники дістали такі числа голосів: один 9,898, другий 3,697, третій 976. Його противником в Републиканській Партії, католик, був другим з ряду, що дістав найвище число голосів. Вибраний нігер є теж католиком, покінчив Ст. Бенедікт каледж у місті Коломбія, у Савт Каролайні і правничий виділ у Бостон каледж. Стівенс є адвокатом в Ню Йорку і ведераном найновішої війни.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода".

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ.

Всі на Масове Віче в обороні України і українських скитальців.

В цю суботу, 16. листопада, треба свідомому українському громадянству з Ню Йорку і поблизьких околиць прибути вечером, година 7, обовязково до Купер Юніон в Ню Йорку і заповнили цю велику галю вщерть, послухати, яку неволю переживає український нарід під Советами, і запротестувати проти неї. На цьому вічу дамо теж маніфестаційний вияв нашим почуванням, звязаним з трагічною долею українських скитальців в Европі. Почуємо на вічу звіт предсідника Українського Конгресового Комітету, п. С. Шумейка, з його місії до Европи у звязку з Мировою Конференцією у Парижі. Промовлятимуть на ньому теж визначні представники канадійських українців, що прибули як делегати до Ню Йорку, щоби боронити українських скитальців знагоди нарад Загальних Зборів Обєднаних Держав. Членами цеї делегації є, о. д-р Василь Кушнір, інж. Володимир Коссар та посол Іван Соломон. Промовить і одна жертва націстівсько-большевицького хижацтва, що прибула щойно з европейської скитальщини.

Такої маніфестації уже давно в нас не було! Тому немає найменшого сумніву, що все громадянство звявиться в означений день і час як один, щоб виявити своєю присутністю своє щире співчуття жертвам большевицького терору та запротестувати проти варварського червоного окупанта України.

МІСТО НЮ ЙОРК.

Памяти о. Івана Волянського.

Хто вчитується в „Пропамятну Книгу" Українського Народнього Союзу з 1936 р., такому мимохіть різні думки приходять на ум. Так, перечитуючи статтю „Поачтки української іміграції" можна найти спомин про першого піоніра української народної й церковної праці, о. Івана Волянського, який після покладення основ під перші наші установи в Америці, повернувся до рідного краю і помер у Львові в 1926 р. Це спонукало громадян Василя й Теклю Лазутів, у яких околиці бл. п. о. Волянський був парохом, справити поминки по небіжчикові. Старанням гром. Лазутів відбулася поминальна Служба Божа в церкві св. Юрія в Ню Йорку в суботу, 19. жовтня, з нагоди двацятьліття смерті о. Волянського.

Через припадковий збіг обставин не можна було наперед розголосити цього богослуження й тому лише гурток краянів нашого першого піоніра в Америці прийшов на богослуження, відправлене ігуменом ОО. Василіян, М. Марковом, в сослуженні двох інших священиків. Зате на панахиді по Сл. Божій у неділю, 20. жовтня, було повно людей, які згадали покійного щирими молитвами.

Ці поминки мали чисто релігійний характер, одначе варта б подумати про належну пошану о. Волянського теж і нашими церковними і громадськими організаціями.

С. Д.

БОСТОН, МАСС.

На ратунок скитальців в Европі переведено збірку серед членів від. 374 У. Н. Союзу і членів української катол. парохії в Бостоні. Збіркою зайнялися п-ні В. Данилюк, підписаний, п. Ілія Чопик і п. А. Гарматюк. Жертвували по $10: Ілія Чопик, Антін Гарматюк, Микола Кисіл; по $5: І. Володимирщук, Ю. Старушок, Е. Старушок; по $3: К. Сидоряк; по $2: М. Мигован, Г. Сидорик, Ю. Зінковська,; по $1: В. Данилюк, В. Масляника, д-р С. Коген, М. Вишньовська, Ю. Гоміньска, А. Метрик, М. Луцик, А. Луцик, Т. і О. Котабскі; Саболь Брадерс, М. Щербан, Т. Майброда, О. Старушок; М. Бідак $2.25; В. Бойко $2; дрібними $4. Тов. ім. Михайла Грушевського, від. 374 УНС, $25, в тому членська вкладка до Зл. Укр. Ам. Доп. Комітету в Филаделфії $10, а $15 на скитальців. З „пени сейл" $10.32. Разом $110.57. Цю суму вислано до Зл. У. А. Доп. Комітету в Филаделфії. Збірка на цю ціль дальше продовжається.

Микола Кисіль.

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти. А просвіта — це сила.

КАМПАНІЯ
— на —
ПРЕСОВИЙ ФОНД "СВОБОДИ"

Усі датки, надсилані на пресовий фонд „Свободи", потверджуємо з подякою проголошенням у цій рубриці.

Відділ:	Датки:
Stephan Anthony, передплатник	$ 3.00
Микола Дайсак, пиредплатник	2.00
Петро Сороколіт, передплатник	1.00
1 Обое Hlywa	2.00
5 Петро Гринишин	2.00
7 Steve Postupak	2.00
8 В. Мандзій	5.00
8 Іван Дучинський	5.00
8 Антін Хищак	2.00
8 Іван Іващишин	2.00
8 Мих. Дучинський	1.00
8 Ст. Мартинів	1.00
18 Дметро Хованець	2.00
20 Michael Czerny	2.00
20 Пилип Стефанський	2.00
20 Петро Дмитришин	2.00
20 Іван Рунька	2.00
20 Іван Крупка	2.00
20 Петро Добуш	1.00
24 Антось Кушнір	3.00
24 Никола Щур	2.00
24 Михайло Біліцький	2.00
24 Антоній Круль	2.00
24 Федор Симко	2.00
25 Іван Єдлінський	2.00
26 Alex Grunow	2.00
29 John Kozmoski	2.00
29 Elek Olarchik	2.00
35 Андрій Зазуляк	3.00
35 Михайло Гавриленко	2.00
42 Іван Сінґалевич	2.00
42 Володимир Лелет	2.00
44 Панько Демчин	1.00
45 Matwij Sew	2.00
52 Joseph Shewchuk	2.00
52 Dmytro Shaban	2.00
53 Andrew Mowczko	2.00
57 Andrew Glusko	2.00
57 Іван Барна	2.00
58 Михайло Дацьковський	5.00
61 Frank Stechnicki	2.00
65 Михайло Ядловський	2.00
65 Michael Romanowicz	2.00
67 Яремій Короташ	2.00
69 П. Парніцький	5.00
70 Стефан Костів	5.00
70 Петро Чопик	5.00
75 Alex Zdankewych	2.00
75 Николай Попіль	2.00

Відділ:	Датки:
76 William Salabun	3.00
76 Peter Sapon	2.00
76 Simon Wasyluk	2.00
77 Nicholas Zaricany	2.50
77 Peter Fedash	2.50
83 George Palko	2.00
84 Юрій Гоголь	2.00
85 Лев Шморгун	2.00
85 Онуфрій Шараварко	2.00
90 Іван Чепа, мол.	5.00
94 Василь Байор	5.00
94 Йосиф Солоткевич	5.00
94 Дмитро Васько	3.00
94 Іван Кривий	2.00
94 Stephen Zola	2.00
96 Мих. Дрізд	5.00
96 John Wojtowicz	5.00
99 N. Koblowski	2.00
Dr. J. A. Kachmarick	10.00
Данило Проць	5.00
Ігнатій і Лука Поліха	4.00
John Adamyak	2.00
Михайло Бандос	2.00
Андрій Серафім	2.00
George Shwetz	2.00
Michael Machodwec	2.00
John Sulyma	2.00
Михайло Дзядик	2.00
102 Стефан Косик	5.00
102 Мафтей Притуляк	2.00
102 St. Peter & Paul	2.00
103 Василь Яремчук	2.00
104 Іван Ворона	3.00
104 Michael Zelwak	2.00
109 Nicholas Moroz	2.00
109 Harry Evanish	2.00
118 Павло Вісльоцький	2.00
120 Антін Кармазин	3.00
124 Василь і Марія Карабан	3.00
126 Василь Процик	2.00
127 Петро Стецюк	2.00
127 Василь Качур	2.00
130 Joseph Rewega	2.00
133 Anthony Swima	2.00
136 Василь Копко	2.00
138 Семен Кунікевич	2.00
139 Дмитро Кошіль	3.00
140 Андрій Віблий	2.00

Адміністрація „Свободи".

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"

Отсим повідомляємо всіх тих, котрі посилають до поміщення оголошення про те, що скитальники шукають в Америці рідні, чи знайомих, а виразно не напишуть, що це платне оголошення, або не платне, то такі оголошення адміністрація пересилає до Зл. У. А. Д. Комітету в Филаделфії, який веде з них реєстр і якому „Свобода" поміщує такі оголошення безплатно.

Хто хоче, щоби його оголошення було поміщене у „Свободі" окремо від оголошень Зл. У. А. Д. Комітету, хай напише виразно, що це платне оголошення і скільки разів має бути поміщене.

Адм. „Свободи".

ДО ЧИТАЧІВ СВОБОДИ

Коли змінаєте свою адресу, а Ви є ЧЛЕНОМ У. Н. Союзу, то подайте число відділу. А коли Ви є передплатником, то це при зміні адреси зазначіть.

Подані нам так інформації прискорять зміну адреси без проволоки.

Адм. Свободи.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА: ЛИСТИ ДО:

3500. Клочанюк Миколи з с. Викторів, Станиславів, від Шиляк Стефки.

3501. Ленар Пелагії (Ціцюра), Бисан Івана з Волині від Ціцюра Володимира.

3502. Вовк Катерини, Скурінна Юстини, Мельнічок Дмитра, Булій Григорія від Возняк Миколи з с. Торгановичі, Самбір.

3503. Біловус Марії (мабуть в Канаді) від сестри.

3504. Яць Френцис, Бандура Марії, Щепанський Петра від Яць Степана зі Старого Самбора.

3505. Сус Гані з с. Мечипір, Бережани, від Голух Аброзія.

3932. Жокій Василя з с. Ленківці, Чернівці, від Ленько Володимира.

3935. б) Семрат Григорія з с. Боднарка, Горлиці, від Семрат Марії.

3936. Гупаловський Гната від Павлишин Гринька з с. Хильчич і Городилоса.

3937. Ґалькевич Теклі, Анни і Югаски з с. Рихвальд, Горлиці, від Пециляк Івана.

3938. Барановський Михайла з с. Виписки, Перемишляни, від Кащик Миколи.

3939. Познаховський Миколи зі Зборова від Вальчикевич Володимира.

3940. Станьчак Петра з села Рихвальд, Горлиці, від Станьчак Михайла.

3941. Сало Івана з с. Костільники, Рудки, від Сало Катерини (Онищак).

3942. Козак Анни з с. Борщева, Перемишляни, від Червінська Параньки.

3943. Лучанський Івана, Анни, Осипа і Марії з Тернополя від Вісневська Стефанії (Лучків).

3944. Кобільник Григорія і Сеня з с. Довге, Дрогобич, від Осередчук Степана.

3946. Музика Степана з с. Бутини, Жовква, від Музика Петра.

3947. Зарічний Казимира від Зарічний Карла з с. Дубівці, Тернопіль.

3948. Ковалик Івана і Марії від Душенко Евстахія.

3949. До кревних і знайомих з с. Дивина, Кобринь, від Сацевич-Поліянчук Йова.

3950. Добжанська Юлії, Шипула Юлії з Золочева, Свідельський Володимира, Беднарська Анни і Марії з с. Черемошні від Карабін Василя.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

УВАГА, УКРАЇНЦІ:
Колиб котра громада, парохія, клюб, сестрицтво, братство або товариство, бажало почути в себе важну лекцію на тему „ЯК ОХОРОНИТИ СЕБЕ ВІД СЛАБОСТИ", проситься писати на таку адресу: 122-5
„СКИТАЛЕЦЬ" c/o Surma,
11 E. 7th St., New York 3, N. Y.

ПОШУКУЮТЬ

Я, ТЕКЛЯ ЛИСЕЦЬКА, пошукую свого брата
ВАСИЛЯ ГАВРИШИНОГО
зі села Підбережа, повіт Долина. Має перебувати в Шікаго. Моя адреса:
TEKLIA LYSECKA
Civilian Camp 266 C. Bathonu
posi Hoogstede Kbr. Bethain
Germany, British zone.

ЗОФІЯ І МИХАЙЛО БЕК,
діти Михайла Бека з Синяви, повіт Сянік, з родини Льокаїшин, пошукують тітку
БЕК КАТЕРИНУ,
замужної за АНДРІЯ ВЕРНЕЯ
і другої тітки
МАРІЇ КАРНАЧ,
що вийшла замуж за ОЛЕКСУ ВАРІПУ. Обидві походять з Синяви і малиб бути десь у Ню Йорку. Голоситись по інформації на адресу:
Rev. ANDREW BECK
25 Beach St., Bridgeport 8, Conn.

Хочу віднайти своего батька
ІВАНА ЧАЙКОВСЬКОГО
з Ортинич, повіт Самбір. Пошукує
ОСИП ЧАЙКОВСЬКИЙ,
його син, що недавно приїхав з Европи. Він мав би жити в Филаделфії. Прошу батька, або хто знав би про нього, негайно повідомити мене на адресу:
JOSEPH CZAJKOWSKI,
Box 102,
Brackenridge, Pa.

Югаська Дудра, дочка Семена Дудри, тепер находиться на скитальщині в Німеччині, пошукує своеї фамілії: **ЮРКА МЛИНАР, ПЕТРА ТИЛЯВСЬКИЙ, ПЕТРА ТЕЛЕБ І МАРІЇ МОСЬЦІВСЬКА,** з села Розділя, пов. Горлиці. По ближчі інформації прошу зголоситись на адресу:
ANNA WROBLEWSKA
607 E. 11th St., New York, N. Y.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє своїх членів, що місячні збор відбудуться в неділю, 17. лстопаду, в годині 1. пополудні, під ч. 847 Н. Френклин ул. Просимо членів прийти на ці збори бо є багато важних справ до полагодження. Члени, котрі маете внуки, прийдіть і запишіть до У. Н. Союзу на нову 18-літну вивінувальну полису. — С. Чорномаз, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Українська Січ, від. 170, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. лестопаду, в годині 6. ввечір, в У. Н. Домі, 181-183 Фліт ул. Обовязком кожного члена є прийти вирівнать свої вкладки і поможности приеднувати членів до У. Н. Союзу і до Тов. Січ. — За уряд: О. Логин, предс.; М. Фурка, кас.; І. Грабар, секр.

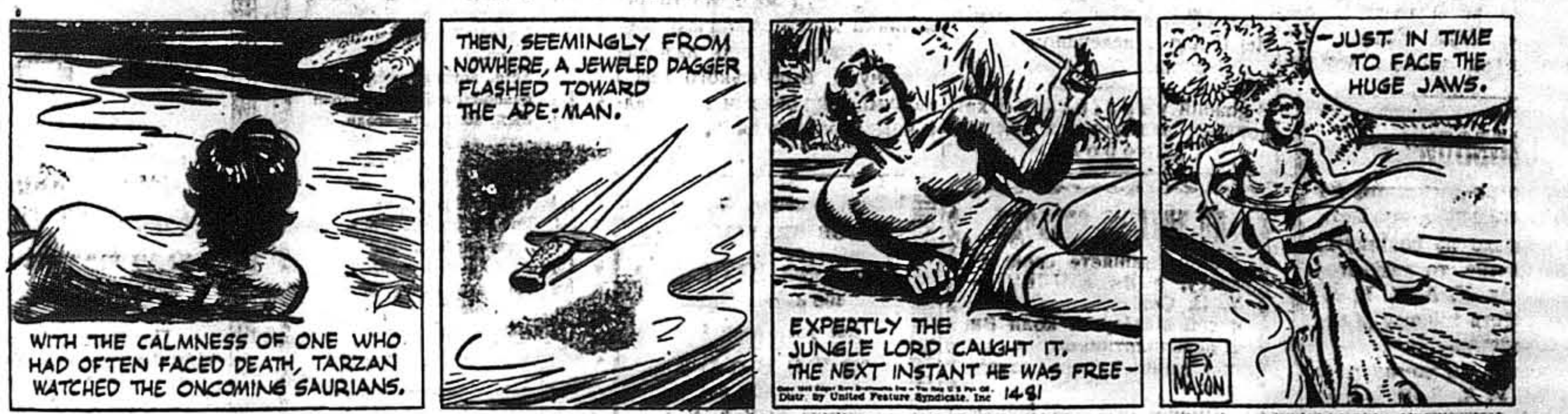
АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 16. листопаду, в год. 7:30 ввечір, в гали У. Д. Г. Клюбу, 31-14 — 30 Еве. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів і членнць прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих членів просимо вирівнати свій довг. — За уряд: М. Ґалан, предс.; Г. Василик, кас.; П. Барнч, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. У. Н. Дому, від. 316, відбудуться в четвер, 14. листопаду, в Тов. Домі, 831 Джозеф Еве., в годині 8. ввечір. Просимо всіх членів прийти на означений час. На цих зборах буде номінація на уряд на 1947 рік. — П. Ковтун, гол.; В. Гурянський, фін. секр.; Н. Магомет, кас.; В. ванців, рек. секр.

ЯКЩО БАЖАЄТЕ ДІСТАТИ ТАКЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, ЯКЕ БУЛОБ ПЕВНЕ ТА МОДЕРНЕ, А ЗА ЯКЕ ТРЕБА ПЛАТИТИ НИЗЬКУ ОПЛАТУ, ТО ОБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ

ТАРАН, ч. 1481. Приятель у біді.

Зі спокоєм людини, яка часто зазирала смерті в очі, Тарзан приглядався надпливаючим крокодилям.

Аж несподівано, здавалося б нізвідки, надлетів штилет прикрашений жемчугами в сторону Тарзана.

Зручно пан джунглів зловив його і в одній хвилині звільнив себе —

— саме вчас, щоб стрінути велику отворену пащу.